

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP-ARJ.br.233/2023

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Zenel Leku, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca N.T.SH. "A. E." iz P., protiv tuženika Carine Kosova, radi poništenja rešenja tuženika br.07.3/1457/2014 od 02.10.2017 godine, odlučujući o zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.263/22 od 03.07.2023 godine, na sednici veća održanoj dana 07.06.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tuženika Carine Kosova za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.263/22 od 03.07.2023 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.263/22 od 03.07.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženika Carine Kosova, izjavljena protiv presude Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove-fiskalne divizije U.A.1848/17 od 04.02.2020 godine, kojom je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.07.3/1457/2014 od 02.10.2017 godine.

Tuženik je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.263/22 od 03.07.2023 godine. U zahtevu navodi da je osporena presuda doneta usled povreda odredaba postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.263/22 od 03.07.2023 godine i presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove-fiskalne divizije U.A.1848/17 od 04.02.2020 godine ukinu i predmet vrati Privrednom sudu-prvostepenom veću na ponovno razmatranje i odlučivanje.

U odgovoru na zahtev tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke, tužioc osporava u celosti navode u zahtevu tuženika sa predlogom da se isti odbije kao neosnovan.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke, odgovora tužioca i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tuženik rešenjem br.07.3./1457/2014 od 02.10.2017 godine, postupajući po presudi Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove-fiskalne divizije U.A.2597/14 od 04.05.2017 godine, odbio kao neosnovan zahtev tužioca za ponovno razmatranje odluke R-12026 od 01.12.2014 ZBD Intereuropa. Tužilac je protiv navedenog rešenja podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenju za upravne sporove-fiskalna divizija. Postupajući po tužbi tužioca, navedeni sud je doneo presudu divizije U.A.1848/17 od 04.02.2020 godine, kojom je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužioca, poništeno je rešenje tuženika Carine Kosova br.07.3./1457/2014 od 02.10.2017 godine i obavezan je tuženik Carina Kosova da tužiocu N.T.SH. "A. E." vrati više uplaćena sredstva i obaveze na ime carinskih taksi u iznosu od 8.217,76 €, koje su obaveze plaćene prema JCD R-12026 od 01.12.2014 ZBD Intereuropa. Na navedenu presudu tuženik je izjavio žalbu Privrednom sudu-drugostepenom veću. Osporenom presudom Privrednog suda-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.263/22 od 03.07.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženika Carine Kosova i potvrđena ne presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove-fiskalne divizije U.A.1848/17 od 04.02.2020 godine.

Odlučujući po zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva i odgovora tužioca, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tuženika i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav drugostepenog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, s obzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tuženik poziva u svom zahtevu.

Naime, suprotno navodima tuženika, nižestepeni sudovi su tokom upravnog spora, a na osnovu dokaza u spisima predmeta, pravilno utvrdili da se u spisima predmeta nije mogao naći nijedan dokaz koji bi potvrdio kako je tužioc nije uplatio stvarnu transakcijsku vrednost uvezene robe predviđenu članom 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109 te da je prateća dokumentacija predmetne robe u skladu sa članom 123 Administrativnog Uputstva 11/2009. Da bi se prihvatila isplaćena vrednost transakcije prema prvoj metodi za određivanje vrednosti uvezene robe, a na osnovu član 33 navedenog zakona, tužioc u konkretnom slučaju treba da dokaže pravu vrednost transakcije koju je platio prodavcu-izvozniku predmetne robe. Iz dokaza u spisima predmeta, ovaj sud je utvrdio da su nižestepeni sudovi pravilno utvrdili činjenično stanje, s obzirom da je tokom upravnog postupka i u upravnom sporu tužioc dokazao da je vrednost predmetne robe tačna vrednost plaćene transakcije prodate robe za izvoz na Kosovo, kako je to propisano odredbom člana 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109.

U obrazloženju presude prvostepenog suda se, između ostalog navodi „Iz vrednovanja dokaza u ovom upravnom sporu, sud nalazi da je tužioc predočio pred tuženom i sudom, JCD-e R12026/18.09.2014 ZBD Intereuropa, prateće fakture robe, kupoprodajni ugovor, međunarodne platne naloge, potvrdu o uplati carinske robe. Sud je finansijskim veštačenjem izvršio proveru dokumentacije koju je tužioc predočio tuženoj kako bi se potvrdilo da li je prijavljena vrednost transakcije i da li se usklađuje vrednost carinske dokumentacije sa kojom

je roba ocarinjena prema JCD R-12026/18.09.2014 ZBD Intereuropa , a zatražen je i obračun razlike carinskih dažbina prema prijavljenoj vrednosti i ponovne procene utvrđene od strane Carine Kosova. U finansijskom veštačenju od 13.12.2019 godine i na ročištu suda, veštak je dao stručno mišljenje da je tužioc, prilikom prijavljivanja robe za carinjenje, priložio svu prateću dokumentaciju popunjenu i usaglašenu na način propisan članom 33 i 66. Zakonika o carini i akcizama Kosova 03/L-109, obzirom da i prodavac ima važeće fakture za uvezenu robu kao: fakturu br. BL-2014-04-27 od 27.04.2019 godine u iznosu od 8.740,00 USD, nalog za međunarodni transfer od 03.09.2014 godine u iznosu od 5.240,00 USD koji se odnosi na fakturu BL-2014-04-27, nalog za transfer od 11.04.2019 u iznosu od 3,500.00USD i detaljnu potvrdu o transferu novca kompanije R. u T. T. C... L..., koji dokument pojašnjava da je iznos sredstava prenet ovom subjektu, takođe u finansijskoj ekspertizi navedena je i viša razlika plaćena na ime carinskih dažbina u iznosu od 8.217,76€. Iz ovog činjeničnog stanja dokumentacije koju je podneo tužioc, koja dokumentacija je u potpunosti usklađena u pogledu vrednosti robe u skladu sa odredbama člana 123 Administrativnog uputstva 11/2009 za sprovođenje Zakonika o carinama i akcizama Kosova, sud nalazi da su ispunjeni zakonski kriterijumi za prihvatanje prijavljene vrednosti prema fakturi robe deklarisanom Jedinstvenom carinskom deklaracijom 12026 od 01.12.2017 godine, ZBD Intereuropa. Sud nalazi da predmetna roba mora biti procenjena u skladu sa članom 33 Zakonika o carini i akcizama Kosova 03/L-109, odnosno prema vrednosti transakcije koja predstavlja stvarnu cenu plaćenu za robu prodatu za izvoz na Kosovu.“. U obrazloženju presude drugostepenog suda se, između ostalog navodi „Pravni stav prvostepenog suda, kao ispravan i zasnovan na zakonu u celosti prihvata i ovaj sud, iz razloga što ožalbena presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba Zakona o upravnim sporovima, koje povrede drugostepeni sud istražuje po službenoj dužnosti na osnovu člana 194 Zakona o parničnom postupku, koji se primenjuje prema članu 63 Zakona o upravnim sporovima. Prvostepeni sud ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja u smislu odredaba člana 81G Zakona o izmenama i dopunama Zakona o poreskoj upravi i postupcima br. 03/L-222 i člana 38 Zakona o upravnim sporovima, u pogledu navoda u tužbi, odgovora na tužbu, izvedenih dokazi na ročištu, kao i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta, s pravom je našao da je tužbeni zahtev tužioca, osnovan.“

Na osnovu dokaza u spisima predmeta ovaj Sud je zaključio da je tuženik pogrešno postupio kada je odbio žalbu tužioca sa obrazloženjem da izjavljena vrednost robe prilikom carinjenja ne predstavlja realnu uvoznju cenu. Naime, po mišljenju ovog suda, prijemna kancelarija unutar uprave carine nije pravilno postupila kada je tokom procene robe koristila metodu 6 u skladu sa članom 35 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109, odnosno kada je uzela u obzir i koristila podatke koji su carini na raspolaganju, a koji se odnose i na ostale uvoze koji su obavljani u kraćim vremenskim periodima, pa je na osnovu toga konstatovano da je vrednost ove robe neadekvatna u odnosu na prijavljenu vrednost predmetne robe. Ovaj sud smatra da je prateća dokumentacija za predmetnu robu dovoljna, obzirom da je tužioc dostavio potpunu i usaglašenu dokumentaciju kako bi potvrdio deklarisanu vrednost robe. Iz izvedenih dokaza tokom upravnog spora se nije moglo potvrditi drugo činjenično stanje osim onog koje su utvrdili nižestepeni sudovi. Tužioc je sudu pruži dokaze kojima je potvrđena realna vrednost predmetne robe u odnosu na onu plaćenu putem transakcija koje se plaćaju za prodatu izvoznju robu na Kosovu, a kako je to predviđeno u odredbi člana 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109. Naime, da bi se prihvatila uplaćena transakcijska vrednost na osnovu prve metode o proceni, član 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109, tužioc je morao da dokaže transakcijsku vrednost koju je uplatio prodavcu-izvozniku predmetne robe, što je tužioc u konkretnom slučaju i učinio.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tuženika.

Sa iznetog, a na osnovu člana 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 07.06.2024, UZVP-ARJ.br.233/2023

Zapisničar,
Bujar Baljaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić